

حضور ستاره‌های سینما، تجربه جدیدِ فیلم‌های کوتاه



شکیبا افخمی راد

مسعود دهنوی، یکی از فعال ترین فیلم‌سازان خراسانی، به‌تازگی ساخت دو اثر به نام‌های «راعون» و «مه‌آباد» را به پایان رسانده است.
تورج الوند و مارال بنی آدم که نامزدی بهتری ن بازگیری جشنواره فجر را به ترتیب برای بازی در فیلم‌های «نگهبان شب» ساخته‌ضامیر کریمی و «در آغوش درخت» ساخته بابک خواجه‌پاشا در کارنامه خود دارند، با نقشی متفاوت، در فیلم کوتاه «راعون» جلوی دوربین رفته‌اند، فیلمی که متقاضی حضور در جشنواره فیلم کوتاه تهران امسال بود اما نتوانست به این رویداد راه پیدا کند.
مسئند «مه‌آباد» نیز اثری متفاوت درباره وقایع آبان سال ۱۴۰۱ در غرب کشور است. این مستند قرار بود در روزهای آینده روی آنتن تلویزیون برود. اما چندی پیش دهنوی با انتشار مطلبی در فضای مجازی ضمن اینکه از مستند «مه‌آباد» به عنوان مهم‌ترین اثر در باره اتفاقات پاییز سال گذشته ایران یاد کرد، از منتفی شدن پیش تلویزیونی آن به‌خاطر اصلاحات عجیب و غریب این رسانه خبر داد.
مسعود دهنوی در گفت‌وگو با ما توضیحات بیشتری درباره دو اثر آماده بخش ارائه کرده است.

- درباره فیلم «راعون» و داستانش توضیح دهید.
- نام فیلم «راعون» برگرفته از آیه‌ای در قرآن و معنی آن نگهدارندگان است. این فیلم فضای ویژه‌ای دارد و به اتفاقاتی که برای یک راننده اسنپ رخ می‌دهد، می‌پردازد.
- به‌طور معمول در فیلم‌های کوتاه کمتر از بازیگران سرشناس استفاده می‌شود، اما شما در فیلم «راعون» به سراغ دو بازیگر شناخته شده رفته اید. چه شد که این تصمیم را گرفتید؟
- استفاده از بازیگران سرشناس، بُعد تجربی خوبی دارد و می‌تواند به برقراری ارتباطات سینمایی در آینده کمک کند. از طرف دیگر هر کارگردان، تصویری از بازیگرانی که می‌خواهد با آن‌ها همکاری داشته باشد در ذهن دارد و می‌خواهد نقش‌های فیلمش به بهترین حالت اجرا شود. تورج الوند و مارال بنی‌آدم هم بازیگرهای ذهنی من برای بازی در «راعون» بودند که خوشبختانه بعد از خواندن فیلم‌نامه متقاعد شدند جلوی دوربین بروند.
- آیا حضور این بازیگران در فیلم‌های کوتاه که بودجه کمی دارند، از لحاظ اقتصادی صرف می‌کند؟

قطعا فیلم‌های کوتاه توان پرداخت دستمزد واقعی بازیگران حرفه‌ای سینما را ندارند. بازیگرانی هم که

بازی در این‌گونه فیلم‌ها را می‌پذیرند با هدف حمایت از جوانان و فیلم کوتاه پای کار می‌آیند و فقط مبلغی به‌عنوان هدیه دریافت می‌کنند. خانم بنی‌آدم و آقای الوند نیز با همین نگاه جلوی دوربین «راعون» رفتند و با تمام توانشان هم به ایفای نقش پرداختتند.

- به‌نظر شما استفاده از بازیگران معروف، در فیلم‌های کوتاه می‌تواند به جذب مخاطب عام در این حوزه کمک کند؟
- به‌نظم آنچه در وهله اول در جذب مخاطب اهمیت دارد، فیلم‌نامه است. یعنی اگر فیلم‌نامه و قصه خوبی داشته باشیم، می‌توانیم مخاطب را با خود همراه کنیم، باوجوداین در برخی از فیلم‌های کوتاه، قصه و ماجرای روایت نمی‌شود. تأثیر حضور بازیگران سرشناس در جذب مخاطب را هم من رد یا تأیید نمی‌کنم، ولی مخاطب عام دوست دارد آثاری را که از حضور این افراد بهره گرفته‌اند دنبال کند.
- چندی پیش اسامی فیلم‌های راه یافته به بخش ملی جشنواره فیلم کوتاه تهران اعلام شد، اما نام «راعون» در میان آثار دیده نمی‌شد، آیا برای حضور در این رویداد اقدام نکرده بودید؟

ما متقاضی شرکت در جشنواره فیلم کوتاه تهران بودیم، اما متأسفانه داوران فیلم را نادهید گرفتند و از حضور در بخش مسابقه محروم شدیم. این درحالی است که «راعون» همه استانداردهای یک فیلم خوب را داشت و ما در همه بخش‌ها از افراد حرفه‌ای استفاده کرده بودیم. من بسیار به این اتفاق معترضم، البته اعتراض‌ها در جشنواره‌ها به جایی نمی‌رسند، چون تصمیم‌ها گرفته شده‌اند.

- به‌نظر شما چرا هیئت انتخاب جشنواره «راعون» را نادیده گرفته است؟
- من فکر می‌کنم «راعون» به‌خاطر محتوایش از جشنواره کنار گذاشته‌شد. درواقع برخی دوست ندارند فیلم‌هایی با موضوعات اخلاقی و معنوی عمیق در جشنواره نمایش داده شود و ترجیح می‌دهند به جای حل مسئله و گفت‌وگو درباره این موضوعات، از آن‌ها فرار کنند. به نظر من بهترین جایی که «راعون» می‌توانست دیده‌شود جشنواره فیلم کوتاه تهران بود که به‌دلیل سیاست‌ها و تصمیم‌های غلط این اتفاق رخ نداد. البته ما بازم تلاش می‌کنیم در بخش بین الملل بتوانیم «راعون» را نمایش دهیم.
- فکر می‌کنید حضور در جشنواره‌ها به چه میزان می‌تواند در مسیر پیشرفت یک فیلم‌ساز تأثیرگذار باشد؟
- حضور در جشنواره‌ها قطعا می‌تواند اثرات مثبتی در مسیر یک فیلم‌ساز داشته باشد، به شرط آنکه سیاست‌گذاری این رویدادها به‌درستی تعیین شود و

کارگردان نمایش «کانتینر» بیان کرد

فشار مالی زیاد در تئاتر مشهد



چرمچی در خصوص وضعیت تئاتر مشهد گفت: در تئاتر مشهد فشار مالی زیاد است و حمایت کمی از تئاتر می‌شود. از نظر امکانات مانند پلاتوها، سالن‌ها و... تهران به هیچ‌وجه قابل مقایسه با مشهد نیست و نبود حمایت‌های مالی از تئاتر مشهد باعث جلوگیری از نمایش آثار باکیفیت‌تر شده است.

به حاشیه نرود. یعنی اگر سیاست‌گذاری جشنواره‌ها مبنی بر شناسایی استعداد‌های جدید و حمایت از آن‌هاست، باید همان را دنبال کنند. همچنین به‌نظر من دیده‌شدن فیلم در جشنواره‌ها به فیلم‌ساز کمک می‌کند اقدامات ساخت‌اثر بعدی خود را فراهم کند. برای مثال بسیاری از پیشنهاد‌های کاری که من داشتم بعد از حضور در جشنواره‌ها و جوایزی بود که به‌دست آوردم. درواقع موفقیت در جشنواره‌ها حتی روی دستمزد‌ها و مسائل مالی آثار آینده فیلم‌سازان هم اثر می‌گذارد.
- درباره مستند «مه‌آباد» که سال گذشته در شهرهای غربی کشور جلوی دوربین رفت توضیح دهید؟ چرا سراغ ساخت این اثر رفتید؟

من سال قبل، اواسط بحران‌هایی که در کشور اتفاق افتاد، سفری به سه شهر کردنشین مهاباد، پیرانشهر و بوکان داشتم، شهرهایی که در فضای مجازی بسیار درباره آن‌ها صحبت می‌شد و هم شبکه‌ها آن طرف آب، هم شبکه‌های داخلی پیگیر وضعیتشان بودند. من به‌عنوان مستندساز دوست داشتم آن اتفاقات را از نزدیک ببینیم و تحلیل خودم را داشته باشم، از این‌رو هم‌کاری خوبی با ما داشتم.

- «مه‌آباد» قرار بود روی آنتن تلویزیون برود اما چندی پیش شما از منتفی شدن آن خبر دادید. چه اتفاقی در روند پیش این مستند رخ داد؟
- تلویزیون بعد از بازبینی مستند «مه‌آباد» از ما خواست اصلاحاتی در اثرمان اعمال کنیم. از آنجایی که این اصلاحات به فیلم ضربه می‌زد و باعث می‌شد حقیقت در برخی بخش‌ها به‌درستی بیان نشود، ما تصمیم گرفتیم مستند را از تلویزیون پخش نکنیم، چون دوست داشتم اصل قضیه گفته‌شود. الان هم پیگیر اکران‌های دانشگاهی «مه‌آباد» هستیم و فکر می‌کنیم پخش این اثر در دانشگاه‌ها می‌تواند مؤثر باشد.
- به‌نظر شما صداوسیما در قبال مستندهایی مثل «مه‌آباد» چه رویکردی باید داشته باشد و آیا پخش این‌گونه آثار می‌تواند به جذب مخاطب بیشتر کمک کند؟
- متأسفانه مدیران صداوسیما اصلا علاقه‌ای به شنیدن صدایی جز صدای خودشان ندارند، حتی اگر این صدا از سوی هم‌فکران خودشان باشد، این درحالی است که من در زمان ساخت «مه‌آباد»، در ذهنم همیشه به مخاطب تلویزیونی فکر می‌کردم و می‌خواستم مردم اثری ببینند که اعتمادشان را جلب کند، اما تلویزیون اصلاحاتی برای مستند درنظر گرفت که در صورت



نمایی از فیلم کوتاه «راعون»

اعمال آن بخش‌های قله‌واوج اثر حذف و مخاطب پایک فیلم‌سطحی پایک گزارش خبری کامالیک طرفه‌رو به‌رو می‌شد. باوجوداین ما به این راحتی پا پس نمی‌کشیم و به دنبال پخش «مه‌آباد» از پلتفرم‌های دیگری که ایجاد شده است هستیم.
- فکر می‌کنید مستندهایی که از دل یک اتفاق اجتماعی و سیاسی روایتی را ارائه می‌کنند، نسبت به مستندهای آرشیوی یا گزارش‌های خبری در جامعه تأثیرگذارتر هستند؟
- من ارزش مستندهایی که در قالب آرشیوی و گزارشی کار می‌شوند و حتی گزارش‌های خبری را کم نمی‌دانم. برای مثال زمانی که قرار است خبری به‌سرعت به‌دست مخاطب برسد، گزارش‌های خبری بسیار ارزشمند هستند، اما برای تحلیل یک اتفاق ما نیاز به مستند جدی و داستانی داریم. درواقع به‌نظر من گزارش خبری و مستندهای گزارشی مثل روزنامه‌ها و مستندهای داستانی و تحلیلی مانند کتاب‌ها هستند. روزنامه‌ارزش خودش را دارد ولی برای یک روز، درحالی که کتاب‌ها ماندگار هستند و برای نسل‌های بعد نوشته می‌شوند.
- باتوجه به تجربه‌ای که داشتید آیا مستندسازان می‌توانند به شرایط بحرانی و اتفاقاتی مثل اتفاقات سال ۱۴۰۱ در ایران به راحتی آثاری را جلوی دوربین ببرند؟

الان فضایی برای مستندسازان در ایران فراهم نیست که در اتفاقات این چنینی و در بحران‌ها بتوانند دوربین‌هایشان را روشن کنند و بدون گرفتاری کارشان را انجام دهند. «مه‌آباد» هم حاصل اتفاقی بود که از طریق بنیاد «روایت فتح» رقم خورد و من نمی‌دانم اگر مستقل وارد آنجا می‌شدم، کسی با من همکاری می‌کرد یا نه. متأسفانه مسئولان، به‌جز مسئولان فرهنگی، هیچ‌وقت متوجه اثرگذاری یک اثر هنری نیستند.

آن‌ها همیشه می‌خواهند مشکلات را از دوش خودشان بردارند و بگویند این مشکل مربوط به آن‌ها نیست. به‌همین علت هیچ‌وقت مستندسازی را که بخواهد مستقل و بدون پیش‌فرض موضوعی را روایت کند و شاید اشکالات را به رخشان بکشد دوست ندارند. اما درهرحال مستندسازان باید جدی و حق طلبانه دنبال اتفاقات بروند و روایت شخصی خودشان را بیان کنند.

همکاری بنیاد روایت فتح با شما در ساخت این مستند چگونه بود؟

من باید از روایت فتح تشکر کنم که حتی لحظه‌ای هم مستندسازش را محدود یا زاویه دید دیگری را تحمیل نکرد. آن‌ها من را تا آخرین لحظات آزاد گذاشتند. حتی زمانی که به عنوان تصمیم‌گیرنده درباره فیلم می‌توانستند اصلاحات تلویزیون را برای پخش اعمال کنند، بازم‌ها من همکاری کردند و فیلم را پخش نکردند.

باهرنمایی هنر مندان تئاتر مشهد

«کُتل» روی صحنه تالار وحدت می‌رود



که مسئله اصلی مردم و مخاطبان هنر کشور جنگ روایت‌ها از تاریخ معاصر است، بیشتر از گذشته نمایان می‌کند. تنوع جغرافیایی در زندگی گُتل پسیان این فرصت را ایجاد می‌کند که روایتی ملی از تبریز و همدان تا مشهد و تهران و آلمان به‌منصه ظهور برسد و از یک جهت نیز پرداختن به سوز‌های ملی می‌تواند ارتباط بسیار مؤثری با مخاطبان برقرار کند.

«خواب‌گرد» روی صحنه تئاتر شهر مشهد



تئاتر «خواب‌گرد» به‌کارگردانی حسین اکبرپورآزاد ۱۶ مهرماه (ساعت ۲۰) در سالن اصلی تئاتر شهر مشهد روی صحنه رفته است. در این نمایش سمیرا معین، امین گنابادی، تکتم زرگریان، سمانه ابراهیم‌زاده،

حسین وهاب‌زاده، مهدی یوسفی و محمدحنا یوسفی به ایفای نقش می‌پردازند.

اجرای تئاتر کودک در فرهنگ سرای ترافیک



تئاتر موزیکال «سینندرا و موش‌های زبل» به‌نویسندگی شارل پرو و کارگردانی رحمان سروری در روزهای پنجشنبه و جمعه (ساعت ۱۹) در فرهنگ سرای ترافیک روی صحنه می‌روند. در این نمایش مهتری شمس،

فاطمه بختیاری، رضا جنگ آزما، سحر دستمرد، نسیم خبری، سمانه سیدی، فهیمه تمیزی، الهام رضانی، بهنام مشکانی، سارینا حسن‌زاده، سهراب ترابی، نیکی مشایخی، سارا سارانی و رحمان سروری به ایفای نقش می‌پردازند.

اجرای یک تئاتر کودک در تماشاخانه کیانیان



«دنیای زیرتخت خواب» به‌نویسندگی میلاد کاشانی و کارگردانی سیدمحمد سادات این روزها ساعت ۱۸ در تماشاخانه‌استاد داوود کیانیان روی صحنه می‌رود. در این نمایش نازنین‌زهررا شافع، ریحانه‌سادات

حسینی، مهتا حیدری سراج، مسعود حیدری، امیر طبیقی، منصوره موسوی، علی طابطیان و فرید حقیقت بازی می‌کنند.

چارسوق هنر

«کفر قاسم» در شبکه نمایش



شبکه نمایش سیما هم‌زمان با عملیات بزرگ طوفان الاقصی، فیلم سینمایی «کفر قاسم» را پخش می‌کند. به گزارش خبرگزاری صبا، فیلم سینمایی «کفر قاسم» به کارگردانی برهان علویه، سه شنبه، ۱۸ مهر ماه، ساعت ۱۹ روی آنتن می‌رود. داستان این فیلم که در کشور لبنان تولید و در همان سال در سینماهای ایران و جهان اکران شد درباره جنایات رژیم صهیونیستی در روستای کفرقاسم است.عبدالله عیسی، احمدایوب، سلیم صبری و... در این فیلم به نقش آفرینی پرداخته‌اند. بازپخش فیلم سینمایی «کفر قاسم» چهارشنبه، ۱۹ مهرماه، ساعت ۸ صبح و ۱۳ ظهر است.

پیکر آتیلا پسیانی پنجشنبه تشییع می‌شود



مراسم وداع با زنده‌یاد آتیلا پسیانی، بازیگر و کارگردان تئاتر و سینمای ایران، صبح روز پنجشنبه، ۲۰ مهر، در پهنه رودکی مقابل تالار وحدت برگزار خواهد شد و پیکر او تا آرامگاه ابدی‌اش در قطعه هنرمندان بهشت زهرا^(س) تشییع می‌شود. آتیلا

پسیانی پس از یک دوره مبارزه با بیماری سرطان، روز جمعه، ۱۴ مهر، چشم از جهان فرو بست و درگذشت او، جامعه هنری کشور را سوگوار کرد و تأسف و تألم بسیاری برانگیخت.

همکاری تنابنده و محمدزاده در یک کمدی



مهدی نادری که این روزها ماجرای شکایتش از سازندگان سریال «پوست شیر» در رسانه‌ها مطرح است، چهارمین فیلم سینمایی‌اش را سه روز پیش در تهران کلید زد. محسن تنابنده و نوید محمدزاده برای اولین بار در یک فیلم سینمایی

هم‌بازی می‌شوند. داستان این فیلم کمدی که با نام موقت «زودپز» کلید خورده، در دهه ۶۰ می‌گذرد و قصه سه دوست است که ترک‌یدن یک رودپز در محله قدیمی آن‌ها و مجروح شدنشان ماجراهایی جالب را برایشان رقم می‌زند. این اولین همکاری کارنامه نوید محمدزاده است. نادری در حالی سراغ ساخت چهارمین فیلم خود رفته که پیش‌تر فیلم‌های «بدود بغداد»، «افسانه شکارچیان گرگ» و «سامورایی در برلین» را ساخته است.